

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 423/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. K., B., zastúpeného advokátom Mgr. M. H., Advokátska kancelária, B., pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd poverením na vykonanie exekúcie vydaným Okresným súdom Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 4238/2011 č. 5104*070587 z 27. októbra 2011, uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 15 Er 4238/2011 zo 16. februára 2012, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 18. apríla 2012 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 20. júna 2012, postupom súdneho exekútora JUDr. T.P. v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 444/2011 a postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2013 doručená sťažnosť Ing. D. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 12 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) poverením na vykonanie exekúcie vydaným Okresným súdom Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 4238/2011, č. 5104*070587 z 27. októbra 2011, uznesením okresného súdu sp. zn. 15 Er 4238/2011 zo 16. februára 2012, uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 18. apríla 2012 v spojení s opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 20. júna 2012, postupom súdneho exekútora JUDr. T. P. v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 444/2011 a postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

2. Sťažnosť sťažovateľa sa týka exekučného konania vedeného proti sťažovateľovi ako povinnému. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza priebeh exekučného konania a k predmetu konania pred ústavným súdom uvádza:

«1. O tom, že sa proti mojej osobe vedie exekúcia EX 444/2011 som sa dozvedel z listu exekútora JUDr. T. P. z 12. 12. 2011, kde uviedol, že exekúciu na vymoženie pohľadávky: 3389.-Eur a príslušenstva: 688,030 Eura vykoná prikázaním z účtu.

2. Dňa 15. 12 2011 som na prísl. Okresnom súde BA 4 podal námietky voči exekúcii č. Ex 444/2011,15 Er 4238/ 11, voči istine i trovám, lebo dňa 9. 12. 2011 som zaplatil 3389 Eur...

3. Okresný súd Bratislava IV. rozhodol UZNESENÍM č. k. 15 Ex/4238/2011-41 zo dňa 16. 02. 2012 a čiastočne môjmu odvolaniu vyhovel, exekúciu o 3389.-Eur zastavil, námietky proti trovám odmietol lebo, že exekútor založil do spisu obálku, že mnou podpísanú, že som dňa 10. 12. 2011 neprevzal zásielku exekútora hoci som bol, že

o následkoch odmietnutia poučení čo nie je pravda, exekútor ma nič nepoučal a môj podpis sfalšoval!

4. Dňa 13. 3. 2012 som sa voči UZNESENIU 1. st. súdu čo do zbytku odvolal a moje odvolanie som doplnil podaním na 2. st. súd dňa 23. 4. 2012, keď som zistil nedostatok splnomocnenia, ktoré splnomocnenie brat L. podpísal advokátovi JUDr. B. na inú kauzu vydania podielov. Obidva súdy si neprečítali splnomocnenie...

5. Krajský súd v Bratislave rozhodol o mojom odvolaní UZNESENÍM č. k. 22 Coe/158/2012-58 dňa 18. 4. 2012 a opravným UZNESENÍM zo dňa 20. 6. 2012 pričom opomenul skúmať základnú vec a to konkrétnosť a určitosť splnomocnenia nevydaného pre účely exekučného konania.

6. Listom zo dňa 8. 1. 2012 som sa obrátil na Min. spravodlivosti SR a exekútora so sťažnosťou na prieťahy a nesprávny úradný postup a diskrimináciu v odmeňovaní znalcov kontra exekútorov, že súd porušil moje právo vyjadriť sa ku všetkým návrhom vedeným proti mojej osobe na súde čiže aj k návrhu na začatie - poverenie vykonať exekúciu, že v exekučnom titule OSVEDČENÍ o DEDIČSTVE nie je uvedená forma resp. účet oprávneného a že i napriek tomu, že som zaplatil 3389.-Eur na účet brata, exekútor mi i tak strhol peniaze z dôchodk. účtu.

7. Na moju sťažnosť odpovedala predsedníčka OS BA4 dňa 30. 7. 2011, že hodnotenie procesného postupu sudcu nespadá do jej kompetencie a že súd postupoval v exekučnej veci podľa zákona. V tejto súvislosti poukazujem na rozpor v exekučnom zákone sústavou, kde je zakotvené právo občana na právnu pomoc podľa čl.47 odst.2, preto 3 dňová lehota na vznesenia námietok proti trovám exekúcie je prikrátka nato, aby sa občan napr. od doručenia v piatok do pondelka poradil s advokátom preto je 3 dni (lehota) je v rozpore s čl.47 odst.2. Ústavy SR. Aj keď mne vôbec exekútor UPOVEDOMENIE o začatí exekúcie nedoručil.

Pri posudzovaní otázky, či došlo v súdnom konaní a správnom konaní k zbytočným prieťahom a k porušeniu základného práva podľa článku 48 odseku 2. Ústavy a článku 6 odseku 1, Dohovoru, Ústavný súd SR... zohľadňuje tri základné kritéria...

1. Právna a faktická zložitost' veci o ktorej súd v tejto exekučnej veci rozhoduje nie je zložitá.

2. *Správanie sa účastníkov konania: sťažovateľ sa nijakým spôsobom nesnažili o prietahy.*

3. *Postup súdu: Súd povolil vykonať exekúciu bez toho, aby sa k návrhu, ku kompletnému návrhu s priloženým exekučným titulom vč. nezameniteľného a určitého splnomocnenia k návrhu oprávneného na vykonanie účastník konania: sťažovateľ vyjadril či splnil, alebo nesplnil záväzok z exekučného titulu. Tak postupom 1. stupňového súdu došlo k prietahom vo veci a k nesprávnym následným rozhodnutiam súdov. Došlo k porušeniu základných ľudských práv sťažovateľa citovaných v záhlaví tejto sťažnosti a napriek tomu, že exekútor pohľadávku nevy mohol exekútor si nárokuje odmenu vo výške ktorú si tento „živnostník“ svojvoľne bez dozoru súdu už 13 mesiacov pravidelne strháva zo starobného dôchodku sťažovateľa čím zo zbytku dôchodku sťažovateľ nevie zaplatiť bytné, energie, svoje lieky a životné náklady a nevie ani zaplatiť splátky z pôžičky z ktorej zaplatil pohľadávku z DEDIČSKÉHO ROZHODNUTIA. Okrem toho exekútor dal „blombu“ na dve nehnuteľnosti čím znemožnil, aby so svojim majetkom disponoval sťažovateľ tak exekútor plní ciele v prospech svojho kamaráta advokáta JUDr. B. na dosiahnutie cieľa získať pre vyvoleného ich klienta spoluvlastnícke podiely sťažovateľa tak dochádza k zneužitiu úradu exekútora i advokátskeho postavenia, keď títo zabezpečujú aj obchody s nehnuteľnosťami.»*

3. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„a/. že postupom 1. stup.súdu a 2. stup. súdu a exekútorskeho úradu boli porušené základné ľudské práva sťažovateľa zaručené čl. 48 odst. 2 Ústavy SR... ako i právo podľa čl. 20 odst. 1 Ústavy SR... a čl. 46... a čl. 47 odst. 2... a čl. 12 odst. 1... a práva zaručené Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd: čl. 1... a čl. 6 odst. 1 ... a čl. 13...

b/. aby Ústavný súd SR zrušil a vrátiť na ďalšie konanie nasledovné rozhodnutia:

1. *Rozhodnutie - Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 27. 10. 2011 o poverení č.5104-070587 na exekúciu exekútorovi JUDr. T. P. pod zn. spisu 15 Er/4238/2011.*

2. *Rozhodnutie - UPOVEDOMENIE o spôsobe vykonania exekúcie č. k. EX 444/2011 zo dňa 12. 12. 2011 vydané exekútorským úradom JUDr. T. P. a EXEKUČNÉ*

PRÍKAZY vydané exekútorom dňa 2. 1. 2012 adresované bankám a Sociálnej poisťovni – ústredie B. pod č. EX 444/2011 na zablokovanie účtov a strhnutie 3389.-Eur s prísl. všade.

3. *Rozhodnutie - UZNESENIE Okresného súdu Bratislava IV č. k. 15 Er/4238/2011-41 zo dňa 16.02.2012 v spojitosti s UZNESENÍM Krajského súdu v Bratislave č. k. 22 CoE/158/2012-58 zo dňa 18. 4. 2012 a opravným UZNESENÍM KS č. k. 22 CoE/158/2012-61 zo dňa 20. 6. 2012.*

c/. prikázal Správe katastra pre hl. mesto SR Bratislava bez zbytočných prietáhov obnoviť v katastrálnom operáte predošlý stav na listoch vlastníctva: č. 8996 a č. 4089 kat. územie B., spoluvlastníkovi K. D., Ing. nar. 17. 08. 1945 vymazať Exekučné záložné právo na LV č. 8996 a Upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti v prospech oprávneného: L. K. (10. 3. 1948) na spoluvlastnícky podiel k pozemku LV č. 4089 parc. č. 8475/1 - 2, podľa EX 444/2011-4 zo dňa 4. 11. 2011.

d/. aby Ústavný súd SR priznal sťažovateľovi:

- *Od subjektu 1. Okresného súdu Bratislava IV, za majetkovú a nemajetkovú ujmu krátením dôchodku a obmedzením vlastníckeho práva zo spoluzodpovednosti zadosťučinenie vo výške 6000.-Eur a priznal primerané finančné zadosťučinenie za prietahy 3000.-Eur.*

- *Od subjektu 2. Krajského súdu v Bratislave za majetkovú a nemajetkovú ujmu krátením dôchodku a obmedzením vlastníckeho práva zo spoluzodpovednosti zadosťučinenie vo výške 3000.- Eur a priznal primerané finančné zadosťučinenie za prietahy 1500.- Eur.*

- *Od subjektu 3. Ministerstvo spravodlivosti SR z titulu spoluzodpovednosti za nedodržiavanie Ústavy SR a medzinárodného DOHOVORU a neplnenie povinnosti upraviť vnútroštátnu legislatívu, najmä O.s.p. a exekučný poriadok, za majetkovú a nemajetkovú ujmu nekonečným krátením dôchodku a obmedzením vlastníckeho práva finančné zadosťučinenie vo výške 6000.-Eur a priznal primerané finančné zadosťučinenie za prietahy 3000.-Eur.*

- *Od subjektu 4. JUDr. T. P., Exekútorský úrad, IČO: 35497335, za majetkovú a nemajetkovú ujmu dodnes pokračujúcim krátením starobného dôchodku a obmedzením vlastníckeho práva za všetky neprimerané opatrenia a prietahy finančné zadosťučinenie*

9000.- Eur s 9% úrokom z omeškania zo sumy 9000.-Eur odo dňa 2. 1. 2012 do dňa zaplataenia.

- trovy právneho zastúpenia, ako budú vyčíslené na účet právneho zástupcu.“

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

8. Podľa § 50 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii...

9. Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

10. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 46 ods. 3 ústavy každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

12. Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnost' možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

15. Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

16. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

17. Podstatou sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie jeho práv postupom a rozhodnutiami okresného súdu, krajského súdu a súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom proti nemu ako povinnému. Vo vzťahu k Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky sťažovateľ namieta predovšetkým „*neplnenie povinnosti upraviť vnútroštátnu legislatívu, najmä O.s.p. a exekučný priadok...*“. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza skutkové tvrdenia a svoje názory na postup a rozhodnutia orgánov verejnej moci exekučnej veci. Zo sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ nesúhlasí s postupom orgánov verejnej moci a nestotožňuje sa s vedením exekučného konania voči svojej osobe, avšak v odôvodnení sťažnosti absentuje konkrétne právne odôvodnenie tvrdeného ústavne nesúladného postupu a rozhodovania orgánov verejnej moci.

K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 12 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 46, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu uznesením okresného súdu sp. zn. 15 Er 4238/2011 zo 16. februára 2012 a poverením na vykonanie exekúcie č. 5104*07058 z 27.októbra 2011

18. Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie označených práv uznesením okresného súdu sp. zn. 15 Er 4238/2011 zo 16. februára 2012.

Z príloh pripojených k sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 15 Er 4238/2011 zo 16. februára 2012 odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 18. apríla 2012.

19. Právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity, podľa ktorého môže o ústavných sťažnostiach konať len vtedy, ak o ochrane označených základných práv a slobôd sťažovateľov (porušenie ktorých sa namieta) nerozhoduje iný (všeobecný) súd. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu v konaní o ústavných sťažnostiach predstavuje ústavný príkaz a zaväzuje každú fyzickú a právnickú osobu. Ak teda ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že o porušení základného práva alebo slobody sťažovateľa je oprávnený rozhodovať iný súd na základe dostupného a účinného právneho prostriedku nápravy v systéme všeobecného súdnictva, ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci.

20. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie jeho základných práv a slobôd označeným uznesením okresného súdu ústavný súd zistil existenciu práve takejto situácie, pretože proti jeho rozhodnutiu mal sťažovateľ k dispozícii účinný právny prostriedok na ochranu svojich základných práv a slobôd poskytovaný zákonom (odvolanie), ktorý aj využil. Vzhľadom na to, že na zabezpečenie účinnej ochrany práv údajne porušených uznesením okresného súdu mal sťažovateľ k dispozícii účinný právny prostriedok nápravy, bolo potrebné jeho sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

21. Pokiaľ ide o namietané porušenie práv sťažovateľa vydaním poverenia na vykonanie exekúcie č. 5104*070587 z 27. októbra 2011, ústavný súd uvádza, že sťažovateľ neuviedol žiadne konkrétne dôvody tvrdeného porušenia základných práv označeným poverením na vykonanie exekúcie. V zmysle § 57 Exekučného priadku mal sťažovateľ aj vo vzťahu k vydanému povereniu na vykonanie exekúcie účinný prostriedok nápravy, ktorým je podanie návrhu na zastavenie exekúcie. Keďže sťažovateľ mal k dispozícii účinný prostriedok nápravy poskytovaný všeobecným súdom, bolo potrebné jeho sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 12 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 46, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu uznesením krajského súdu sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 18. apríla 2012 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 20. júna 2012

22. Sťažovateľ namietal porušenie svojich označených práv uznesením krajského súdu sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 18. apríla 2012 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 20. júna 2012.

Ústavný súd zistil, že predmetné uznesenie krajského súdu sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 18. apríla 2012 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 20. júna 2012 nadobudlo právoplatnosť 8. septembra 2012.

23. Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 18. apríla 2012 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 22 CoE 158/2012 z 20. júna 2012 nadobudlo právoplatnosť 8. septembra 2012 a že sťažovateľ podal ústavnému súdu sťažnosť 25. februára 2013 (t. j. 6 mesiacov po právoplatnosti predmetného uznesenia krajského súdu), ústavný súd konštatuje, že v danom prípade sťažnosť sťažovateľa nebola podaná v dvojmesačnej lehote od relevantnej skutočnosti, a preto ju ústavný súd v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 12 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 46, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu postupom súdneho exekútora v konaní vedenom pod sp. zn. EX 444/2011

25. Sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv postupom súdneho exekútora, a to upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 444/2011 z 12. decembra 2011 a exekučnými príkazmi súdneho exekútora z 2. januára 2012.

26. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, I. ÚS 153/2010).

27. Ústavný súd konštatuje, že právny poriadok Slovenskej republiky poskytuje proti upovedomeniu o začatí exekúcie účinný právny prostriedok nápravy, ktorým je námietka podľa § 50 Exekučného poriadku. Vzhľadom na to, že na zabezpečenie účinnej ochrany práv údajne porušených upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 444/2011

z 12. decembra 2011 mal sťažovateľ k dispozícii účinný právny prostriedok nápravy, ktorý aj využil (15. decembra 2011 podal námietky proti exekúcii), bolo potrebné jeho sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

28. Pokiaľ ide o tvrdené porušenie označených práv sťažovateľa exekučným príkazom sp. zn. Ex 444/11 z 2. januára 2012, ústavný súd konštatuje, že exekučný príkaz je procesný úkon exekútora, ktorým sa začína vlastné vykonávanie exekúcie. Exekučný príkaz konkretizuje, akým spôsobom budú pohľadávky oprávnenej vymáhané. Proti exekučnému príkazu zo zákona nie je opravný prostriedok prípustný.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba dospieť k záveru, že nie je daná bezprostredná príčinná súvislosť medzi exekučným príkazom sp. zn. Ex 444/11 z 2. januára 2012 a označenými právami sťažovateľa podľa ústavy a dodatkového protokolu. Povinnosť sťažovateľa zaplatiť vymáhanú sumu totiž nevyplývala z exekučného príkazu, ale z predchádzajúceho upovedomenia o začatí exekúcie. Pokiaľ sťažovateľ napriek tomu podal ústavnému súdu sťažnosť, v ktorej namieta porušenie základného práva na ochranu vlastníctva vydaním exekučného príkazu, treba túto sťažnosť považovať za zjavne neopodstatnenú (podobne I. ÚS 272/06, II. ÚS 296/06).

K namietanej legislatívnej nečinnosti Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

29. Vo vzťahu k Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky sťažovateľ namieta predovšetkým „*neplnenie povinnosti upraviť vnútroštátnu legislatívu, najmä O.s.p. a exekučný príkaz...*“, avšak v odôvodnení sťažnosti, ako ani v petite výslovne neuvádza, že by touto nečinnosťou malo dôjsť k zásahu do jeho základných práv a slobôd (sťažovateľ neuvádza, ktoré konkrétne základné práva a slobody mali byť označenou nečinnosťou porušené, pozn.), a žiada „*za majetkovú a nemajetkovú ujmu nekonečným krátením dôchodku a obmedzením vlastníckeho práva finančné zadosťučinenie vo výške 6000,-Eur a... primerané finančné zadosťučinenie za prieťahy 3000 Eur*“.

Právomoci ústavného súdu ako nezávislého orgánu ochrany ústavnosti sú vymedzené v ustanoveniach čl. 124 až čl. 129 ústavy. Ústavný súd nemá právomoc v rámci konania o sťažnosti fyzickej osoby podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhodovať o legislatívnej nečinnosti

orgánu verejnej moci. Ústavný súd tiež konštatuje, že sťažnosť v tejto časti neobsahuje základné náležitosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, najmä neobsahuje označenie základných práv a slobôd, ktoré mali byť namietaným postupom orgánu verejnej moci porušené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu, ako aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

30. Ústavný súd nad rámec uvedeného poukazuje na ustanovenie § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je advokát povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Uvedené ustanovenie upravuje povinnosť advokáta pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta.

Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že je zarážajúce, že v doručenej sťažnosti sťažovateľa absentuje akékoľvek ústavnoprávne odôvodnenie tvrdeného porušenia základných práv a slobôd, a to napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom. Ústavný súd uvádza, že vzhľadom na požiadavku materiálnej ochrany práv sťažovateľa sa podanou sťažnosťou zaoberal, aj keď v odôvodnení sťažnosti sťažovateľa, zastúpeného právnym zástupcom, v niekoľkých ohľadoch chýbali základné právne relevantné súvislosti a petit sťažnosti v časti nezodpovedal požiadavkám ustanoveným zákonom o ústavnom súde.

31. Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť ako celok, o ďalších nárokoch sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2013